

Θα μας χρειαζόταν ίσως

α μας χρειαζόταν ίσως
η ανάμνηση ενός χαμόγελου, όχι το χαμόγελο.
Η ανάμνηση μιας άλλης,
όχι μία άλλη.
Ανάμεσα σε δυο αγάπες
θα αναδύεται πάντα
τ' όνομα που σκαλίσαμε
στο θρανίο της ογδότης.

Πρέπει να μάθουμε να ξεχνάμε.
Να διώξουμε τις αναμνήσεις.
Θυμάσαι μόνο αυτό που λείπει.

Αλλιώς θα σε σημαδεύει το χθες.
Αρκεί μία νυχιά, μία σχισμή στον τοίχο.
Θα μας χρειαστεί
η δειλή αμεριμνησία των λουλουδιών
που αφήνουν τον έρωτα στον άνεμο
κι αμπαρωμένα στον πόνο του μίσχου τους
φυτρώνουν
τρυπώνουν στις πέτρες.

**Χρήστος Ζιάτας
(Καναδάς)**